733/05

Den 10. oktober 2005 blev i sag nr. 63.006:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København C

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i SEB Pension, tidligere Codan Pensionsforsikring A/S, klager ved sin advokat over størrelsen samt perioden for udbetaling af forsikringsydelse. Endvidere klages over forrentningen af ydelserne.

Det fremgår af sagen, at klageren har tegnet forsikring med dækning ved tab af erhvervsevne som praktiserende dyrlæge Det fremgår ligeledes, at klageren - der er født i 1960 - indtil den 19/6 1999 arbejdede som selvstændig dyrlæge i landpraksis med såvel stordyrs- som smådyrspraksis. Under sit arbejde som dyrlæge pådrog hun sig en knæskade, da hun blev sparket af en ko på den indvendige side af venstre knæ.

Klageren var generelt sygemeldt indtil oktober 1999, og i stordyrspraksis var hun sygemeldt fra primo 2001 indtil den 31/12 2001, hvorefter hun frasolgte sin stordyrspraksis.

Klagerens advokat oplyser over for nævnet, at klageren efter frasalget har forsøgt at arbejde op til to timer om dagen. Hendes indtjening før ulykken var ca. 1.050.000 kr. årligt, og efter ulykken vil den årlige indtjening som praktiserende dyrlæge med smådyrspraksis være på mellem 250.000 kr. og 300.000 kr.

Selskabet har for perioden 12/6 2002 til 1/7 2003 bevilget halv præmiefritagelse samt udbetalt halv ydelse.

Til belysning af følgerne efter ulykkestilfældet er der indhentet tre speciallægeerklæringer.

Klagerens advokat har i sin skrivelse af 19/12 2004 til nævnet blandt andet anført:

> "I forbindelse med den fortsatte uenighed omkring B.L.'s beskæftigelsesmæssige muligheder er Den Danske Dyrlægeforening blevet anmodet om at afgive en udtalelse om B.L.'s muligheder for at arbejde som smådyrspraktiserende dyrlæge …
>
> Praktiserende Dyrlægers Arbejdsgiverforening har i den anledning blandt andet udtalt følgende:
> '*Praktiserende Dyrlægers Arbejdsgiverforening skal påpege, at arbejdet som smådyrspraktiserende dyrlæge er stærkt knæbelastende, selvom der ikke er tale om samme fysiske belastning som i stordyrspraksis. Arbejdet i smådyrspraksis må nødvendigvis foretages stående og gående. Det indbefatter en del løft og fiksering af dyr i forbindelse med undersøgelsen. Teoretisk vil operationer, hvor dyrene er i anæstesi, kunne foretages siddende, men operationer er kun en mindre del af arbejdet i smådyrspraksis.*
>
> *Naturligvis kan der ansættes hjælpepersonale til at foretage alle løft og al fiksering m.v., men dette er økonomisk urealistisk, idet det vil kræve, at der ved enhver patientbehandling udover dyrlægen er en hjælpeperson til stede, således at dyrlægen kan udføre arbejdet siddende.*
>
> *Det vil derfor på grundlag af de foreliggende speciallægeerklæringer være helt udelukket, at B.L. vil kunne opnå ansættelse i smådyrspraksis eller selv drive en sådan praksis. Selvom hun eventuelt kunne arbejde stående et par timer hver dag, kan der forventes forværringer i tilstanden i forbindelse med løft og fiksering af patienter, således at der vil opstå fraværsperioder, som vil ødelægge et eventuelt klientgrundlag'."*

Klagerens advokat finder på baggrund af det anførte, at klageren siden den 12/6 2002 har været berettiget til at opnå fuld forsikringsydelse og fuld ydelse ved tab af erhvervsevne.

Vedrørende fortolkningen af forsikringsvilkårene gør advokaten principalt gældende, at de særlige vilkår i policen må forstås således, at klageren er berettiget til at opnå fuld forsikringsydelse, når hendes erhvervsevne er nedsat med mindst 50 %. Subsidiært gøres det gældende, at hendes erhvervsevne som praktiserende dyrlæge er nedsat til under 1/3.

Advokaten har herefter principalt gjort gældende, at klageren siden den 12/6 2002 har været berettiget til præmiefritagelse samt at modtage fuld forsikringsydelse. Subsidiært gøres det gældende, at klageren fra et af nævnet senere fastsat tidspunkt har været berettiget til præmiefritagelse samt udbetaling af fuld forsikringsydelse. Mere subsidiært gøres det gældende, at klageren også efter 1/7 2003 har været berettiget til 50 % præmiefritagelse samt 1/2 forsikringsydelse.

Selskabet oplyser, at det efter at have vurderet sagen oversendte den til sin advokat, der i brev af 6/6 2003 meddelte klagerens advokat, at sagen ønskedes behandlet ved lægelig voldgift i henhold til forsikringsbetingelserne bestemmelse herom, og bad klagerens advokat meddele selskabet sin stillingtagen hertil. Selskabet oplyser i den forbindelse, at det ikke ønskede at lægge erklæringer til grund for afgørelsen af sagen, som var ensidigt indhentet. Videre har selskabet anført, at eftersom det afventede advokatens tilbagemelding med hensyn til voldgiftsbehandling af sagen, ophørte selskabet med at foretage udbetaling af ydelser den 1/7 2003. Selskabet tilføjer, at klagerens advokat først ved skrivelse af 3/4 2004 har tilkendegivet, at han ikke ønskede sagen afgjort ved voldgift, og selskabet mener derfor, at det ikke har været forpligtet til at yde renter for en periode, hvor det afventede advokatens stillingtagen til spørgsmålet omkring voldgiftsbehandling.

Selskabet har ved skrivelse af 15/10 2005 til nævnet anført:

"Forsikringerne giver ret til udbetaling af fuld forsikringsydelse og fritagelse for betaling af hele præmien, hvis forsikredes erhvervsevne som praktiserende dyrlæge nedsættes med mindst to tredjedele. Hvis erhvervsevnen nedsættes med mindst halvdelen men ikke med to tredjedele er der ret til udbetaling af den halve forsikringsydelse og fritagelse for betaling af halvdelen af præmien. Der er en karensperiode på 12 måneder på forsikringerne.

…

Vi indhentede oplysninger fra S. Kommunes sag om sygedagpenge og lægelige akter, heriblandt en speciallægeerklæring fra ortopædkirurg S.B.K.

Det fremgik bl.a. af speciallægeerklæringen, der er dateret den 5. august 2002, at forsikrede var sygemeldt fra sin stordyrspraksis indtil hun frasolgte denne del i begyndelsen af år 2002, og at hun derefter kun har arbejdet med smådyrspraksis.

Under afsnittet 'Aktuelle' har speciallægen skrevet:

Patienten har træthedsfornemmelse, uro og smerter i knæet trækkende op i låret. Hun har besvær med at gå på ujævnt terræn og besvær, når hun skal foretage hastig gang, og når hun skal gå op af stigninger. Har ikke væsentlige gener med aflåsninger og hævelse. Kan ved visse stillinger i knæet få voldsomt smertejag op igennem knæet. ...

Ved den objektive lægelige undersøgelse blev der fundet tegn på følger efter en brusklæsion i venstre knæ, med svind af muskulaturen i venstre ben.

Vi forelagde sagen for vores lægekonsulent, der vurderede, at forsikredes gener i venstre knæ kunne begrunde en nedsættelse af erhvervsevnen som praktiserende dyrlæge, idet forsikrede ikke ville kunne forventes at kunne bestride et fuldtidsarbejde i praksis - ej heller i smådyrspraksis.

Vores lægekonsulent fandt dog, at forsikrede med de rette skånehensyn måtte forventes at kunne arbejde i hvert fald på halv tid i smådyrspraksis.

På den baggrund var det vores vurdering, at forsikredes erhvervsevne som praktiserende dyrlæge kunne anses for at være nedsat med mindst halvdelen, men ikke med to tredjedele og vi bevilgede derfor forsikrede halve ydelser på forsikringerne frem til den 1. juli 2003. Dette meddelte vi forsikrede ved brev af 3. oktober 2002. Forsikrede klagede herover og ved brev af 25. oktober 2002 fastholdt vi den trufne afgørelse.

Den 16. januar 2003 skrev advokat A.L.-A. til os, at han repræsenterede forsikrede og vi fik herefter lejlighed til at uddybe vores afgørelse.

Advokat A.L.-A. indhentede i efterforløbet to speciallægeerklæringer til støtte for sit synspunkt, nemlig at forsikredes erhvervsevne var nedsat med mindst to tredjedele. Advokaten vedlagde endvidere et brev fra Den Danske Dyrlægeforening, dateret den 12. marts 2003, hvoraf det fremgik, at forsikrede ville være helt ude af stand til at arbejde i en smådyrspraksis.

Vi forelagde de to ensidigt indhentede lægeerklæringer for vores lægekonsulent, der ikke fandt, at der var nye oplysninger i erklæringerne, der antydede, at forsikrede skulle være ude af stand til at arbejde ca. halv tid i en smådyrspraksis.
…
Efter vores lægekonsulents opfattelse er der tale om en ensidig moderat knælidelse og forsikrede burde kunne varetage et halvtidsarbejde i en smådyrspraksis. Det bemærkes, at der hverken er angivet gener i form af aflåsninger eller hævelser.

Ud fra en lægelig vurdering, er der således ikke grundlag for at antage, at forsikredes erhvervsevne som praktiserende dyrlæge er nedsat med mindst to tredjedele.

Det fremgår bl.a. af policens særlige vilkår nr. 395:
… Det vil være afgørende for bedømmelsen af erhvervsudygtigheden, om De ved beskæftigelse som praktiserende dyrlæge ikke er i stand til at indtjene mindst 50 % af Deres normale indtægt. …

Forsikrede oplyste i sin anmeldelse, at hun tjente 1.050.000 kr. om året før hun kom til skade.

Efter at have modtaget forsikredes regnskaber for årene 1999 til 2003, har vi kunnet konstatere, at forsikrede tjente 618.799 kr. i år 2003.

Ud over det forhold, at vi ud fra vores lægekonsulents vurdering af sagen må fastholde, at forsikredes erhvervsevne som praktiserende dyrlæge alene kan anses at være nedsat med mindst halvdelen, men med mindre end to tredjedele, ud fra en lægelig vurdering, kan vi altså de facto konstatere, at forsikrede i 2003 har været i stand til at tjene mere end halvdelen af sin normale indtægt ved arbejde som praktiserende dyrlæge.

Med henvisning til at det er en betingelse for dækning, at man er ude af stand til at tjene mindst halvdelen af sin normale indtægt, kunne vi have valgt helt at afvise udbetaling.

Ud fra en samlet vurdering af forsikredes regnskaber har vi imidlertid fundet, at det ville være mest rimeligt at tilkende ydelser svarende til en nedsættelse af erhvervsevnen med halvdelen. Vi skal i den forbindelse angive, at udbetalingen ikke kan anses for at have præjudice for fremtidige udbetalinger.

Vi skal i den forbindelse minde om, at det i henhold til policen er forsikredes samlede indtægt i forbindelse med sin dyrlægepraksis og ikke kun indtægten ved egentligt dyrlægearbejde, der er omfattet af forsikringen. Det betyder, at indtægter fra f.eks. salg af dyrefoder, som kan være en væsentlig indtægt for en dyrlæge, skal regnes med i det beløb dyrlægen kan tjene som praktiserende dyrlæge.

Vi har i forbindelse med sagens behandling naturligvis bemærket, at Den Danske Dyrlægeforening har angivet, at det er helt udelukket, at forsikrede kan drive en smådyrspraksis. Denne angivelse er bl.a. baseret på oplysningerne i de speciallæ-

geerklæringer, som advokat A.L.-A. har indhentet i sagen. Oplysningerne om forsikredes indtægt i hendes egen praksis tyder på noget ganske andet og dyrlægeforeningens partsindlæg kan efter vores opfattelse ikke tillægges vægt i sagen, ligesom konklusionerne i de af advokat A.L.-A. indhentede speciallægeerklæringer ikke synes at være udtryk for retvisende vurderinger af forsikredes muligheder.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes § 3, litra A:
... Ved bedømmelsen af forsikredes erhvervsevne er ethvert arbejde inden for det anførte erhverv, som kræver forsikredes uddannelse, sidestillet med forsikredes nuværende arbejde. ...

Vi skal derfor allerede nu gøre gældende, at vi er berettigede til at vurdere spørgsmålet om forsikredes erhvervsevnetab i forhold til, hvad forsikrede burde kunne tjene som f.eks. ansat dyrlæge eller som selvstændig dyrlæge i et tættere befolket område. Skulle det derfor senere vise sig, at forsikrede ikke tjener mere end en tredjedel af, hvad hun gjorde, før hun kom til skade, vil vi således ikke være forpligtede til at vurdere sagen ud fra forsikredes faktiske indtægt.

På denne baggrund skal vi fastholde, at forsikredes erhvervsevne som praktiserende dyrlæge kan anses for at være nedsat med halvdelen, men ikke med to tredjedele."

Klagerens advokat har herefter anmodet selskabet om at bekræfte, at det er indforstået med at forrente forsikringsydelserne successivt fra forfaldstidspunktet i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Hertil har selskabet anført, at set i lyset af, at advokaten ved skrivelse af 4/6 2003 blev anmodet om at tage stilling til, hvilken voldgiftsdommer klageren ønskede at blive repræsenteret af, og at denne anmodning forblev ubesvaret, og at selskabet afventede en lægelig afklaring af sagen, finder selskabet, at det i henhold til forsikringsaftalelovens § 24 ikke er forpligtet til at forrente hele beløbet løbende. Selskabet har i den forbindelse anmodet advokaten om, såfremt denne finder, at en forrentning fra 14 dage efter mod-

tagelsen af klagerens regnskab for året 2003 ikke er tilstrækkelig, at fremkomme med et andet forslag til forrentning.

Heroverfor har advokaten anført, at han allerede i januar måned 2003 meddelte selskabet de relevante oplysninger, og at selskabet først den 2/4 2004 har anmodet om at få fremsendt regnskaberne for klagerens praksis for årene 1997-2003.

Foranlediget af selskabets skrivelse har advokaten afholdt et møde med klagerens revisor og har på baggrund heraf udfærdiget skrivelse af 13/12 2005:

> "I indlægget anfører Codan Forsikring, at min klient har tjent kr. 618.799,00 i 2003. Dette tal kan ikke udledes af det til Skattevæsenet indsendte skatteregnskab. Er der tale om en afrunding af den på side 4 opgjorte indkomst på kr. 617.494,00 begår selskabet i sin argumentation den fejl at medtage de finansielle indtægter, det vil sige renteindtægterne på kr. 123.485,00, der ikke er udtryk for, hvad min klient er i stand til at tjene i smådyrspraksis. Tallet er udtryk for, at min klient har et kapitalafkast af finansielle aktiver.
>
> Under alle omstændigheder er den indkomst, som er opgjort i skatteregnskabet påvirket af 2 væsentlige finansielle indtægter. Den ene indtægt er det kapitalafkast kr. 123.485,00, som er beskrevet ovenfor. Den anden indtægt er indkomstopgørelsens pkt. 8-18 på kr. 232.230,00. Indtægten er specificeret i regnskabet side 8 under pkt. 8-18. Det fremgår heraf, at der er indtægtsført en negativ inventarsaldo på kr. 221.856,00. Denne negative inventarsaldo kan henføres til salg af inventar i stordyrspraksis.
>
> Ved vurderingen af min klients indtægtsforhold er der 2 relevante poster i regnskabet. Der henvises til regnskabets side 4. Den ene post er varesalget (SPEC 8-01). Dette varesalg angiver alle indtægter, herunder også indtægter for vacciner, medicin, foder m.v. Der er tale om en bruttoindtægt, der dækker samtlige ydelser, honorarer, varer i dyrlægepraksis excl. moms. Herfra skal fratrækkes varer- og materialekøb (SPEC 8-20) på kr. 186.393,00. Herefter kommer den faktiske bruttoindtægt nemlig kr. 346.687,00.

Denne beregningsmetode er i overensstemmelse med de kriterier, der er opstillet i Codans anmeldelsesskrivelse vedrørende tab af erhvervsevne. Her spørges om:

'Hvad var Deres brutto-indtægt (d.v.s. alle erhvervsindtægter ved arbejde uden fradrag af nogen art, heller ikke kildeskat) før De blev erhvervsudygtigt '.

Codan Forsikring har i den hidtidige korrespondance været enig i, at bruttoindkomsten før ulykken efter ovennævnte principper kunne opgøres til kr. 1.050.05 1,00.

Ved vurdering af ændring i indtægtsforholdene skal der tages hensyn til, at der ikke er sket regulering i tallene for den almindeligt gældende inflation, ligesom der ikke er taget hensyn til den naturlige konjunkturbestemmende indtægtsstigning, der er gældende for dyrlæger.

Med henblik på at illustrere at min klient har haft stigende indtægter for samme ydelse i smådyrspraksis udover gældende inflation vedlægges 5 eksempler på ens ydelse (vaccination) faktureret til kunder i 2000 og udfaktureret til kunder i 2003.
…
Tallene dokumenterer, at min klient har en indtægtsnedgang på mere end 2/3."

Selskabet har taget til efterretning, at en del af klagerens indkomst i virksomheden i 2003 har været udtryk for salg af inventar. Selskabet erindrer endvidere advokaten om, at klageren ikke udnytter sin erhvervsevne fuldt ud, idet hun har valgt at beholde sin smådyrspraksis i et relativt tyndt befolket område. Selskabet fastholder ligeledes, at klagerens indtægt i hendes egen praksis vil have relevans for sagen, hvis hun tjener mere end en tredjedel af sin hidtidige indtægt.

Advokaten afviser selskabets påstand om, at klageren driver sin praksis i et tyndt befolket område, og dermed afvises ligeledes selskabet argumentation omkring klagerens manglende udnyttelse af erhvervsevnen. Advokaten har i skrivelse af 2/3 2005 og 15/3 2005 indgående redegjort herfor.

Advokaten har herefter fremsendt regnskab for perioden 1/1 2004-31/12 2004 tillige med revisorattestation vedrørende årets arbejdsindtjening og fortjeneste ved salg af medicin, vacciner, og specialfoder i smådyrspraksis. Heraf fremgår, at indtjeningen er 306.090 kr. og dermed under 1/3 af den bruttoindkomst, klageren havde før ulykken.

Selskabet har endvidere bemærket, at klageren ikke er henvist til yderligere ortopædkirurgisk behandling, og anser dette for værende udtryk for, at der ikke er tale om så alvorlige gener, at eksempelvis indsættelse af et kunstigt knæled kan komme på tale.

Hertil har advokaten anført, at det af de indhentede lægeerklæringer tydeligt fremgår, at der ikke er yderligere behandlingsforslag.

Selskabet og advokaten har ført yderligere korrespondance omkring klagerens tab af erhvervsevne, muligheder for at udnytte sin erhvervsevne samt indtjeningsmuligheder.

Af speciallægeerklæring dateret den 4/2 2003 og udarbejdet af G. G. R. hedder det bl.a.:

"**OBJEKTIVT**

…

Underekstremiteter: Strakt benløft negativ på højre side. På venstre side er der ved strakt benløft 80° smerter på bagsiden af venstre femur og venstre knæ. Hofteleddene bevæges frit uden ømhed. Højre knæled flekteres 0 muskelanslag, venstre knæ flekteres 0/50, hvorefter der er fjedrende modstand og kraftige smerter. Ligeledes er der smerter ved fuld ekstension. Der er betydelig periartikulær ømhed specielt omkring mediale ledlinie, hvor der er voldsom ømhed. Der er ømhed omkring mediale femurkondyl og venstre mediale kollaterale ligament. Der er retropatellar krepitation i venstre knæ. Kraftnedsættelse funktion 4 af venstre quadriceps. Øvrige muskelgrupper har normal kraft. Omfang af højre femur 15 cm over patella 47 cm, venstre 45. Omfang af højre knæled er 35 cm, venstre 35,5. Ingen sikker ansamling. Retropatellar ømhed. Omfang af crura 10 cm under patella er 33 cm på højre side og 32 på venstre side. Ingen ødemer. Normal puls. Normale, egale patellar- og achillesreflekser.

…

DIAGNOSE - dansk:

Følgetilstand efter stød og slag mod venstre knæ

Beskadigelse af indersiden af nederste del af venstre lårknogle, beskadigelse af brusken i venstre knæ

Slidgigt i venstre knæ.

KONKLUSION

…

Ved klinisk undersøgelse findes indskrænket bevægelighed af venstre knæ. Der findes betydelig ømhed over femurkondylen på venstre knæ og betydelig ømhed over ledlinien. Der er ømhed under knæskallen. Der er kraftnedsættelse af knæmuskulaturen og svind af knæmuskulaturen og af underbensmuskulatur.

Det må konkluderes at der er svære følger efter ulykken. Der er ikke yderligere behandlingsmuligheder for øjeblikket. Der er stærk risiko for slidgigt, hvilket senere kan medføre, at man må undersøge muligheden for operation. Dette er ikke muligt for øjeblikket.

Jeg er enig med speciallæge S.B.K. i, at klienten er mere end 2/3 invalid i ethvert knæbelastende arbejde.

Jeg finder på baggrund af anamnese, funktionsbeskrivelse og min undersøgelse af klientens erhvervsevne som praktiserende dyrlæge inkl. smådyrspraksis er nedsat til under 1/3. Dette understreges af funktionsbeskrivelsen samt den dokumenterede indtægtsnedsættelse."

Af speciallægeerklæring udarbejdet af S. A. den 15/2 2003 hedder det bl.a.:

"**Objektiv undersøgelse:**

Udseende svarende til alderen, ernæringstilstanden lidt under middel. Fremtoner sund og rask.

Kvaliteten af oplysninger skønnes relevante og præcise og uden tegn til overdrivelse.

Inspektion:

Underekstremiteter: Diskrete ar efter artroskopi i venstre knæ, normale akser, ingen fejlrotationer. Der er normal hudfarve.

Palpatorisk øm svarende til området omkring mediale femurkondyl venstre knæ ved 60° fleksion. Let kapselsvulst, men ingen anslag af patella. Normal distale pulsforhold.

Venstre knæ bevæges aktivt fra 5-10° strækkedefekt til 90°. Kan med nogen smertereaktion strækkes helt ud, og flekteres til 95°, så er smerterne for voldsomme.

Ganske diskret valgusløshed i venstre knæ, Lachmann's test negativ. Let diffus øm på mediale ledlinie, ikke på laterale. Nedsat kraft for alle bevægeretninger i venstre underekstremitet. Kan flektere til 100° i venstre hofte, 110° i højre. Indad- og udadrotation uden problemer og egal. Fri og egal bevægelighed i fodled.

Naturlige og distale refleksforhold. Ingen sensibilitetsforstyrrelser.

Cirkumferencemål, 10 cm proksimalt for patella, venstre/højre, 42,0/43,0 cm, tykkeste sted på crus 32,0/33,0 cm.

Gangen er med let diskret halten.

Resumé:

…

Skadelidte klager over nærmest klassiske artrose smertetriade med startbesvær, belastningssmerter og hvilesmerter. Efterfølgende træthedsfornemmelse op i lår, hofte og balle. Ved et utilsigtet vrid i knæet, føles det som om der kommer en kniv ind og nogle gange kan det føles som om at kniven bliver siddende hele dagen. Føler nedsat kraft og nedsat bevægelighed i knæ og underekstremitet.

…

Konklusion:

Der er overensstemmelse mellem skadelidtes klager og de objektive fund. Tilstanden er så stationær som den kan være, men der er et klart progredierende forløb i negativ retning. Sagen bør dog kunne afgøres da det drejer sig om at få fastslået om invaliditetsgraden er 50 % eller 2/3. Brusktransplantation vil ikke blive aktuelt for skadelidte, og på sigt må man mistænke om der bliver behov for protesekirurgi. Den arbejdsmæssige prognose er på sigt ringe. Selvom skadelidte kun arbejder med

smådyr, er der mange utilsigtede knæbelastninger i dette, der gør at smerterne efterhånden vil blive for store til at skadelidte vil kunne varetage dette erhverv.
Der skønnes at være varige mén og et erhvervsevnetab der klart overskrider 2/3, både aktuelt og på sigt vil nærme sig 100 % i forhold til nuværende erhverv."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 3. Dækning ved invaliditet.**

A. Definition af invaliditet.

Forsikringen giver ret til erstatning og fritagelse for betaling af præmie, hvis den forsikredes erhvervsevne som: **Dyrlæge**
nedsættes med mindst 50 % på grund af sygdom eller ulykkestilfælde, uden at nedsættelsen skyldes forsæt.

Retten til erstatning indtræder således, hvis forsikrede ved beskæftigelse som:
Dyrlæge
ikke er i stand til at indtjene mindst 50 % af sin normale indtægt.

Såfremt forsikredes normale indtægt ikke kan anvendes som erstatningsgrundlag, fastsættes graden af erhvervsudygtighed på grundlag af, hvad andre med tilsvarende uddannelse kan tjene ved arbejde som: **Dyrlæge**

Ved bedømmelsen af forsikredes erhvervsevne er ethvert arbejde inden for det anførte erhverv, som kræver forsikredes uddannelse, sidestillet med forsikredes nuværende arbejde.

Hvis erhvervsevnen nedsættes til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne, er der ret til udbetaling af fuld erstatning og fuld fritagelse for betaling af præmie.

Hvis erhvervsevnen nedsættes til mellem 1/2 og 1/3, udbetales erstatning med den procentsats, som svarer til erhvervsudygtighedsgraden. Samtidig nedsættes præmien til halvdelen af den samlede præmie for forsikringen.

Hvis erhvervsevnen ikke nedsættes med mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne, er der hverken ret til udbetaling af erstatning eller fritagelse for betaling af præmie.

…

E. Voldgift.

Kan parterne ikke blive enige om ansættelse af erhvervsudygtighedsgraden, afgøres denne endelig ved voldgift. Hver af parterne vælger en voldgiftsmand, som skal være læge. Voldgiftsmændene vælger, inden de påbegynder sagen, en opmand, der skal være læge.

Kan de ikke blive enige om valget, udpeges denne af formanden for Den Almindelige Danske Lægeforening.

Opmanden træder kun til, hvis voldgiftmændene ikke kan enes om ansættelse af erhvervsudygtighedsgraden, og træffer da afgørelse inden for grænserne af voldgiftmændenes ansættelser.

Voldgiftsretten træffer tillige bestemmelse om fordeling af omkostningerne forbundet med voldgiften."

Nævnet udtaler:

Forsikringen dækker erhvervsevnetab, således at retten til erstatning indtræder, hvis klageren på grund af ulykkestilfælde mv. ikke er i stand til at tjene mindst 50 % af sin normale indtægt som dyrlæge.

Det kan som ubestridt nu lægges til grund, at klageren ved sin nuværende smådyrspraksis tjener mindre end 1/3 af, hvad hun tjente som dyrlæge, da hun var rask. Nævnet finder det endvidere ubetænkeligt at lægge til grund, at hun ikke efter sin tilskadekomst vil være i stand til at tjene mere ved anden form for dyrlægearbejde, end hvad hun tjener ved sin nuværende smådyrspraksis.

På denne baggrund finder nævnet, at selskabet fra karensperiodens udløb den 12/6 2003 skal yde klageren fuld forsikringsdækning.

Da selskabets voldgiftsbegæring ikke kan tillægges betydning for forrentningsforpligtelsen efter forsikringsaftalelovens § 24, og da der heller ikke i øvrigt er grundlag for at begrænse forrentningsforpligtelsen,

b e s t e m m e s:

Selskabet, SEB Pension, skal med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24 yde klageren fuld forsikringsydelse fra karensperiodens udløb den 12/6 2002.

Poul Sørensen
formand